

K postopanju samemu pa si dovoljuje predlagati Županska zveza nastopno:

a) Ko postane zadeva aktualna in bodo sodelovali pri izvrševanju združevanj v prvi vrsti gotovo okrajni načelniki kot najboljši poznavalci občin svojega okraja, naj le-ti vselej in v vsakem primeru nameravane združitve zaslišijo župane prizadetih občin, odnosno občinske odbore. Saj so si nemalokrat interesi sosednjih občin ali celo poedinih krajev popolnoma nasprotni. Zato je iskati ne le združevanja, marveč tudi popolnega soglasja po dejanskih razmerah.

b) Glede končnih pregledov o združevanju občin naj se da pristojnim banom najdalekosežneje pooblastilo, ako se že ne bi prepustila izvršitev banovnam samim. — Tudi banska uprava naj bi se poslužila pri tem Županske zveze kot posvetovalnega organa.

c) V vsakem primeru naj bi se upoštevala zemljepisna lega naših občin. Zlasti naj za obseg občin ne bo mero-dajno število prebivalstva, ampak naj se upoštevajo le ozemne razmere. Zato naj se izpremembe občin po obsegu izvršujejo res le po krajevnih potrebah in možnostih.

Naše občine so nastale iz krajevnih individualnih razmer. — Velike občine so prikladne pač za gосто naseljene kraje, ne pa za razsežne, hribovite in redko naseljene kraje z razkropljenimi hišami, naselji in posameznimi velikimi posestvi. Tam pač ne more biti mero-dajno število prebivalstva, ker bi se take občine mogle upravljati iz središča le z ogromnimi stroški.

č) Važno je dalje vprašanje, kako li spraviti v sklad in urediti meje političnih občin s farnimi (župnijskimi) mejami in mejami šolskih okolišev. — Tu bi bilo treba gledati na to, da se bodo meje krile in da župnije po možnosti ne bodo segale v druge občine, kakor tudi da bodo šolski okoliši prav tako v območju političnih občin, tako da bodo občine vzdrževale res samo tiste šole, ki so na njihovem ozemlju.

K temu pripominjamo, da so farne meje neizpremenljive, da se bodo torej pri pregrupaciji občin morale ravnati občinske meje po njih in ne meje župnij po občinah.



V DRUGIH DRŽAVAH.

Agrarna posvetovanja v Bukarešti. Posvetovanja osmih agrarnih držav v Bukarešti so bila zaključena dne 22. t. m. Na tej konferenci je bilo urejeno sodelovanje osmih držav: Bolgarske, Estonske, Madžarske, Letonske, Poljske, Rumunske, Čehoslovaške in Jugoslovanske, ki so se že enkrat posvetovale v Varšavi glede oblaženja gospodarske krize. V Bukarešti je bil izdelan pravilnik stalnega odbora za proučevanje kmetijstva in odobrena sredstva, s pomočjo katerih bi se mogla ublažiti gospodarska kriza.

DOBRO manufakturno BLAGO

kupite po najnižjih cenah pri

M. E. ŠEPEC

Maribor

Grajski trg 2

1922

Vohunska afera na Rumunskem, o kateri smo že poročali zadnjič, zavzema vedno širše kroge. Vohuni v korist ruskim sovjetom so imeli v bukreških bankah naložen denar, ki je sedaj zaplenjen. Stanovali so v razkošnih stanovanjih, razpolagali z avtomobili, razmetavali denar in silili ter se urivali v vedno višje družabne kroge.

Nad vse drzna izjava avstrijskega politika. Bivši avstrijski kancelar dr. Schober, nosilec list meščanskega bloka, je imel na Dunaju med visokoškolskimi volilci predavanje in je pripovedoval tudi o svojih potovanjih kot kancler v London in Pariz. Povdaril je, da so mu Angleži in Francozi zamerili, ker gradi Avstrija Italiji in Madžarski v prilog vojaško važne nove cestne zveze. Te francosko angleške očitke je zavrnil on, tedanji kancelar, dr. Schober z besedami: »Vrnite nam Maribor, pa bosta Koroška in Štajerska imeli zvezo in novih cest ne bo treba.« To Schoberjevo izjavo si moramo vsi ob severni meji dobro zapomniti!

Avstrijski proračun za leto 1931 znaša 17 milijard dinarjev.

Nemški parlament odgođen. Deklaracija Brüningove vlade je bila vzeta na znanje s 318 proti 226 glasom in sprejet vladni predlog o pokritju državnih dolgov s 325 proti 237 glasovom. Proti vladi so glasovali: narodni socialisti, komunisti, nemški nacionalci in stranka podeželskega ljudstva. Zgoraj navedeno glasovanje pomenja veliko zmago Brüningove vlade. Po burnem prerekanju z narodnimi socialisti je sprejela zbornica predlog o odgoditvi zasedanja parlamenta do 3. decembra.

Rusija in svetovna trgovina. Smo že poročali obširno, da izvažajo Rusija žito, doma pa je pomanjkanje kruha. Sovjeti nadaljujejo izvoz žita ter lesa, ki ju prodajajo na svetovnem trgu po neverjetno nizkih cenah. V prihodnjih tednih bo vrgla Rusija na svetovni trg še 2 milijona ton žita in do spomladi še nadaljnih 6 milijonov ton. Z denarjem, katerega prejmejo sovjeti za prodano žito, krijejo komaj prevozne in trgovske stroške. Kljub nizkim cenam jim je izvoz v korist, ker so pobili konkurenčno možnost vseh poljedelskih držav. Kakor pri žitu je tudi glede izvoza ruskega lesa. Sovjeti so organizirali v severni Rusiji ogromna lesna podjetja za izkoriščanje gozdnega bogastva, ki imajo na razpolago vsa sredstva. Da so pomnožili število gozdnih delavcev, je bila izvršena mobilizacija kmetov, ki morajo sekati in obdelovati les zastoj. Cene ruskemu lesu so tako nizke, da je vsaka konkurenca nemogoča. Rusija je znižala lesne cene za 20% pod svetovno ceno. — V onih državah, ki hočejo radi zgoraj omenjene sovjetske izvozne politike bojkotirati rusko blago, bodo ukiniteli boljševiki prodajo vojaških predmetov. Nadalje bodo ukiniteli ali zelo znižali uporabo pristanišč, železniških prog in prevoza.

Posebno pa še bodo sovjeti uvedli omejitve izvoznih predmetov, ki je namenjen tem državam. Nadzorstvo nad rusko trgovino doma in v inozemstvu vodi čeka (tajna policija), za koje množitev so žrtvovali boljševiki v zadnjem času 60 milijonov rubljev.

Indijska posvetovanja v Londonu bo otvoril angleški kralj dne 12. novembra. Posvetovanj se bo udeleževalo 100 odposlancev. — Angleški parlament je bil odprt dne 28. oktobra s kraljevim govorom, ki je vseboval zakonodajni program tokratnega zasedanja zbornice.

V Braziliji je zmagala revolucija. Revolucionarji so zasedli brez prelivanja krvi mesto Rio de Janeiro. Prejšnji predsednik je odstopil. Novo vlado bo sestavil general de Castro.

Grozovitost kitajskih komunistov. Kitajske komunistične čete so poklale v okolici Nančanga 60.000 oseb. Divjaki niso pobili le zajete oddelke vladnih čet, ampak tudi vse civilno prebivalstvo.



Zunanji misijoni.

II.

V južno Ameriko

so prodrli misijonarji od zapada, vzhoda in severa. L. 1533 je bilo osvojeno kraljestvo Inkov (Ekvador, Peru, Bolivija, Čile), pokrajina zlata. Cele reke evropskih pohlepnežev po zlatu so se razlile v to neizmerno deželo in zagrešile nepopisna grozodejstva. Le z največjo težavo so pridobili misijonarji domače prebivalstvo Inkovega kraljestva zlata za krščanstvo. Cilj pokristjanjenja je bil dosežen z ustanovitvijo samostanov, škofije in vseučilišča v Limi in izobrazbo domače duhovščine. V sredini 18. stoletja je bil Peru že krščanski. Enak je bil razvoj krščanstva tudi v Ekvadorju. Tukaj so otvorili jezuiti leta 1621 vseučilišče v Kvito in so ustvarili ob zgorajnem delu južnoameriškega veleto-ka Amaonas znamenite indijanske redukcije. Že leta 1541 so prišli dominikanci v Čile, sledili so jim minoriti in pozneje še jezuiti. Neprestani boji Špancev z domačini so ovirali misijonske uspehe do sredine 17. stoletja. Na ta način je ostal en del pokrajine Čile poganski.

V razsežnih pokrajinah podkraljestva Nova Granada (Columbija, Venezuela) so delovali: dominikanci, avguštinci in jezuiti in so dosegli do konca 18. stoletja pokristjanjenje ondotnega prebivalstva. Tukaj sta razvijala vsega občudovanja vredno misijonsko delavnost svetnika: dominikanec Ludvik Bertrand († 1581) ter jezuit in apostol zamorcev Peter Klaver († 1564). Tukaj so bili osnovani samostani raznih redov, dobrodelni zavodi, šole in visoka šola v Santa Fe de Bogota.

Še le leta 1664 so lahko pričeli delovati z uspehom jezuiti v Francoski Guyani, med tem ko se je storilo v ho-